

på en konkret vurdering under hensyntagen til den foreslåede bestemmelse om fri telefon uden for arbejdsstedet, i hvilket omfang der er fradrag for udgifter vedrørende telefonen.

Efter *stk. 3* ansættes værdien af de i *stk. 1* nævnte goder til den værdi, det må antages at koste modtageren at erhverve godet i almindelig fri handel.

Betaler den ansatte delvis vederlag for godet, reduceres den skattemæssige værdiansættelse hermed.

Undtaget fra denne værdiansættelse til markedsværdien er goder i form af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren eller hvervgiveren udbyder som led i sin virksomhed. Disse goder beskattes kun i det omfang, modtageren opnår rabat, der overstiger arbejdsgiverens m.v. avance på varen, dvs. betaler mindre for varen, end arbejdsgiveren har haft af omkostninger ved den.

Herved undtages ansattes køb med rabat af arbejdsgiverens varer i det omfang, rabatten ikke er uforholdsmæssig stor.

For tjenesteydelser vil det ofte være vanskeligt på en rimelig måde at sætte rabatten i forhold til arbejdsgiverens avance, men reglen vil her gøre det muligt for Ligningsrådet, at trække rimelige grænser. Det er således efter denne bestemmelse ikke tanken, at f.eks. HT-ansattes frikort skal medføre anden beskatning end den begrænsning af fradraget for befordring mellem hjem og arbejde, der stilles forslag om i det samtidige lovforslag om ændring af befordringsfradraget, jf. nedenfor.

Har arbejdsgiveren f.eks. stillet telefon til rådighed uden for arbejdsstedet, er det tanken, at Ligningsrådet som hidtil fastsætter et standardbeløb. Efter forslaget skal standardbeløbet dække den fulde abonnementsafgift og et anslået beløb for de private samtaler.

Har arbejdsgiveren f.eks. stillet bolig til rådighed for den ansatte, må skattemyndighederne efter forslaget foretage en individuel vurdering af værdien af boligretten under hensyntagen til boligkontraktens indhold.

Ved denne værdiansættelse er det uden betydning, om der er tale om en tjenestebolig, f.eks. en viceværtsbolig eller lignende, eller om der er tale om en helt frivillig bolig som f.eks. en direktørbolig. Eventuel kompensation for ulemper forbundet med det førstnævnte tilfælde er et mellemværende mellem arbejdsgiver og arbejdstager, der i givet fald bør vederlægges med skattepligtigt vederlag.

I tilfælde hvor arbejdsgiveren dækker udgifter til den ansattes transport mellem hjem og arbejde, f.eks. ved bil til rådighed eller ved frikort til offentlige transportmidler, jf. ovenfor, bevirker det samtidige lovforslag om ændring af ligningslovens § 9 C, at

den ansatte i realiteten bliver beskattet af denne fordel.

Efter *stk. 4* ansættes den årlige værdi af bil til rådighed til 25 pct. af anskaffelsessummen inkl. moms og levering.

Værdiansættelsen, der ikke kan fraviges, er foretaget på grundlag af den forudsætning, at arbejdsgiveren afholder alle udgifter vedrørende bilen.

Denne værdiansættelse anvendes uanset omfanget af den ansattes faktiske benyttelse af bilen til privat brug. Der er dog ikke fradrag for befordring mellem hjem og arbejde, jf. ligningslovens § 9 C.

Anskaffelsessummen er det beløb som arbejdsgiveren skal betale for bilen.

For dyre biler, der er stillet til rådighed før den 19. maj 1993, er der en særlig værdiansættelsesregel for indkomstårene 1994 til og med 1997 i lovforslagets § 3.

Har arbejdsgiveren lejet/leaset den bil, der stilles til rådighed, beskattes arbejdstageren med udgangspunkt i den pris, som arbejdsgiveren måtte have betalt, hvis han havde købt bilen, dvs. bilens anskaffelsessum inkl. moms og levering.

Har den ansatte i indkomståret af beskattede midler betalt til arbejdsgiveren for brug af bilen, reduceres den opgjorte skattepligtige værdi for det pågældende år hermed.

Betaling efter indkomstårets udløb eller til andre end den arbejdsgiver, der har stillet bilen til rådighed, reducerer ikke den skattepligtige værdi af råderetten.

Er bilen kun til rådighed en del af året, foretages en forholdsmæssig fordeling af års-værdien.

Har en selvstændig erhvervsdrivende for et givet indkomstår valgt at anvende reglerne i virksomhedsskatteordningen, og valgt at placere sin bil under virksomhedsskatteordningen, beskattes den pågældende efter forslaget som om der var stillet bil til rådighed af arbejdsgiveren.

Efter *stk. 5* ansættes værdien af sommerbolig til rådighed til en procentdel af ejendomsværdien.

Værdiansættelsen, der ikke kan fraviges, er foretaget på grundlag af den forudsætning, at arbejdsgiveren afholder alle udgifter vedrørende sommerboligen.

Ejendomsværdien er ejendommens værdi pr. 1. januar i det år, hvor sommerboligen er til rådighed. For ejendomme, hvor der ikke foreligger en ejendomsværdi, f.eks. sommerboliger i udlandet, sættes ejendomsværdien af skattemyndighederne efter et skøn.

Procentsatsen anvendes pr. uges råden over sommerboligen. Er sommerboligen til rådighed mindre